

σμένον ήδη και πολλές έχοντα γνώσεις. Επειδή δὲ ἡ ἑρα τοῦ χρόνου δὲν ἦν κατάλληλος, ἀπαίσιά τινα προαισθήματα ἐτάρασσον αὐτόν, ἀτάραχον συνήθως ὄντα. Ἰσως ἐλυπεῖτο ἀναχωρῶν ὅτε ἐφαινετο βιβλίον ὑπ' ἄλλου κηθήκοντος ἰπαγορευθέν, ἀσπαστοῦ πρὸς αὐτόν. Μὴ ἐπεθύμει νὰ μείνῃ ἵνα προστατεύῃ ζωὴν ἀγνωστον μὲν ἕως τότε, ἀλλὰ γενομένην γνωστήν; Πιθανῶς πάντα ταῦτα ἐτάρασσον αὐτόν· ἀλλὰ ταχέως ἐλησμονήθησαν· ὁ εὐτυχὴς πλοῦς, ἡ ταχίστη ἐπιδοκιμασίαι τοῦ βιβλίου ἐκείνου, ὁ ἥλιος τῶν Ἀθηνῶν, ἡ θέα τοῦ Παρθενῶνος, ἡ ἐγκάρδιος καὶ ἀδελφικὴ ὑποδοχὴ ἧς ἐξιώθη παρὰ τῶν πολυαριθμῶν ἀρχαίων αὐτοῦ φίλων, αἱ φροντίδες, αἱ ἀπροσδόκητοι τιμαί, πάντα εἶχον συντρέξει εἰς τὸ νὰ περιβάλλωσι διὰ γοητείας τὴν τολμηρὰν ταύτην ἀπαθμίαν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ, κατὰ τινα τελευταίαν περιήγησιν, ἤρξατο ἀξιοθρήνητος σειρά συμβεβηκότων, ὧν αἱ λεπτομέρειαι γνωσταί εἰσι τῷ ἀναγνώστῃ. Καὶ αἰρνεῖ τὴν μεταβολὴν, καὶ λυσσωσα θάλασσα ἐμποδίζουσα τὴν ἐπάνοδον καὶ πάντα ἄλλον τρόπον σωτηρίας, καὶ ἐξ ἡμέραι κόπων καὶ κινδύνων ἐματαίωσαν ἕλας τὰς βοηθείας ὅσαι ἐπεδαψιλεύθησαν αὐτῷ μετὰ ταῦτα ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Ἀλλὰ δεινὸν καὶ ἀξιοθαύμαστον τὸ θέαμα· ἀνεθυμίζω μόνον ὅτι, καθ' ὅλας τὰς μαρτυρίας, ἀπαράμιλλος ὑπῆρξεν ἡ καρτερία αὐτοῦ κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τῆς ἀσθενείας· τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ πρὸς παραμυθίαν τῶν θρησκούντων αὐτόν· διότι δὲν ἦσαν μὲν παρόντες ἵνα κλείσωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, γινώσκουσιν ὅμως ὅτι κατὰ τὴν ἐσχάτην ἐκείνην ὥραν ἀγρύπνους εἶχε βοηθοὺς τὴν ἐλπίδα καὶ τῆς ψυχῆς τὴν δύναμιν. Καὶ ἂν καταβαίνοντες ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐκείνου ἐπισκοπήσωμεν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν θέλομεν τάχα ἀνευρεῖ καὶ ἄλλην παρηγορίαν, βλέποντες ὁποῖον ἐνδοξὸν τέλος ἐπέσπεψε τὸν σεμνὸν καὶ μετριόφρονα ἐκείνον βίον; Τίς οἶδεν εἴαν δὲν ἀνεπλήρησέ ποτε τὴν ἰδέαν τοῦ ν' ἀποθάνῃ, σφριγῶν ἐτι, ἐν αὐτῷ τῷ πεδίῳ τῆς τιμῆς, ἐκεῖ ὅπου κεῖται καὶ ἄλλος ἀρχαιολόγος, καύχημα τῆς Γερμανίας; Ἰδοὺ αὐτοὶ ἠνωμένοι, καὶ ἀχώριστα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐχαράχθησαν ἐπὶ λίθου, ὅστις ἀφθαρτος θέλει διαμείνει ἐνόσω παταῖ τὸ ἔδαφος τῶν Ἀθηνῶν ὁ περιηγητής, ἐνόσω ζῇ ἡ μνήμη τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος. »

ΛΑΝΔΑΙ.

Οὕτω πως ὀνομάζεται ἐλῶδες καὶ ἄμμώδες ἐπαρχία τῆς Γαλλίας, διότι landes γαλλιστὶ λέγονται οἱ τοιοῦτοι τόποι. Επειδὴ δὲ οἱ κάτοικοι περιπατοῦντες βυθίζονται εἰς τὰ τέλματα καὶ τὰς λίμνας, ἐπενόησαν νὰ ἀναβαίνωσιν εἰς ὑψηλότερα καλόθετρα, καὶ νὰ βεδίζωσιν οὕτω πως μετέωροι· τοσοῦτω δὲ συνείθησαν τὸν τρόπον τοῦτον, ὥστε καὶ τρέχουσιν.

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ κλητῆρα ταχυδρομικόν, διανέμοντα ἐπιστολάς εἰς τὰς Λάνδας.

Καλοβάμων Λαρδαῖος.

ΝΕΟΣ ΗΡΑΚΛΗΣ.

—οοο—

Δὲν σφάλλομεν ἴσως ὀνομάζοντες νέον Ἡρακλῆ τὸν φοβερὸν θηριοκτόνον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, Σίρ Γόρδον Κούμμιγκ, οὐ μόνον διότι περιπλανώμενος, ὡς ἐκεῖνος, εἰς ὄρη καὶ δάτη καὶ σπήλαια φρονεῖ λεόντας καὶ ἄρκτους καὶ παρδάλεις, ἀλλὰ καὶ διότι ἔχει ἐπίτηι τὸ ἀνάστημα μέγα, τὴν ἀνδρίαν θαυμαστὴν καὶ φέρει λεοντὴν καὶ βόβαλον.

Γεννηθεὶς τὸ 1822 ἔτος εἰς τὰ ὄρη τῆς Σκωτίας, ἔδειξεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας του διαθέσεις πρὸς τὸν πλάνητα βίον. Εἰσέδυσεν εἰς τὰ ὄρη, εἰς τὰ στενὰ τῶν βουνῶν, καὶ συνεχῶς ἐπεδίδετο εἰς ἀλιεῖαν κατὰ τοὺς μεγάλους ποταμούς. Ὅσάκις δὲ ἀνεκάλυπτε φωλεὰν ὄρνεου, ἢ ἡλίους σπάνιον ἰχθύν, ἐπανήρχετο γαυριῶν πλέον καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰάσωνος ὅτε κτέκτησε τὸ χρυσοῦν δέρας. Επειδὴ δὲ ἡ Μεγάλη Βρετανία δὲν ἤρκει εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰς Ἰνδίας τὸ 1839 ἔτος. Καὶ κατατάχθη μὲν εἰς τὸν στρατὸν ἐλπίζων ὅτι τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα ἤθελεν εὐκολύνει ἐτι μᾶλλον τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὀρέξεων του· ἰδὼν ὅμως ὅτι ἡ ἐλπίς του δὲν ἦτο βᾶσιμος παρητήθη τὸ 1844 ἔτος.

Ἐνδοθεὶς τότε τὸ ἔνδυμα τὸ ὁποῖον φέρει ἡ παραθεμένη εἰκὼν, διέτρεξεν ἐπὶ ὁλόκληρον ἔτος τὰ ὄρη καὶ τὰ ὄρη, τὰ μᾶλλον βρούοντα θηρίων, καὶ ἐκοιμάτο μεταξὺ αὐτῶν.

Τὸ 1857 μετέβη εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀφρικὴν, ὅπου πλῆθος λεόντων, καὶ ῥινοκερώτων καὶ ἐλεφάντων ἔπεσαν θύμα τῶν ὄπλων αὐτοῦ.

Καὶ ποτὲ ἐνῶ ἐκοιμάτο τὴν νύκτα μετὰ τῶν περὶ αὐτόν, ἰκούςθη κρουαζέων εἰς τῶν ὑπηρετῶν, ὅστις μακρυνθεὶς ἀρρόπως τῆς πυρῆς, ἤρπαγη αἶφνης ὑπὸ λέοντος. Τὴν ἐπιούσαν ἰδίαν αἷμα πεπηγὸς ἐπὶ τοῦ χόματος, ἐνόησεν ὅτι ἐκεῖ καταβροχθίσθη ὁ ταλαίπωρος ὑπηρετὴς ὑπὸ τοῦ θηρίου. Ὅθεν ἀπεράσισε νὰ ἐκδικηθῆ αὐτὰ.

Καὶ ἀνορύξας βαθὴν λάκκον ἀπέθεσεν ἐν αὐτῷ πολλὰ μαλλωτὰ σκαπάσματα, ὀλίγον δὲ μακρὰν ἐξήπλωσε ῥινοκερῶν φανευθέντα τὴν προτεραιαν. Τὴν δὲ νύκτα κατέβη εἰς τὸν λάκκον συντρόφους ἔχων δύο Ἀφρικανούς καὶ ἓνα ὑπηρετὴν.

Ὅτε ἀνέτειλεν ἡ ἀσπὴν λαμπρὰ καὶ γαλήνιος εἰς τὸν ὠραῖον οὐρανὸν τῆς Ἀφρικῆς, ἐφάνη ἀγέλη ἀκινδύνων τινῶν ζώων· μετὰ μικρὸν ὅμως ἀντήχησαν βρυχηθμοὶ λέοντος, καὶ τὰ ζῶα φοβηθέντα ἐφυγον ἐκδρομα.

Ὡς εἶχε προῖθῃ ὁ θηριοκτόνος Κοῦμιγκ, ἤρχετο ὁ λέων τῆς προτεραιας· ἀλλὰ δὲν ἤρχετο μόνος· εἶχε τέσσαρας ἄλλους συντρόφους μεγίστους καὶ τρομερούς. Ὅθεν παρήγγειλε πρὸς τοὺς περὶ αὐτὸν ἄκραν σιωπὴν, διότι μέγας ἦτο ὁ κίνδυνος εἰν ἀνεκαλύπτοντο. Οἱ λέοντες ἐπέπεσαν κατὰ τοῦ πτωματός τοῦ ῥινοκερώτους, καὶ μετ' ὀλίγον ἤκούετο ὁ κρότος τῶν συγκριβομένων ὀστέων του.

Συγχρόνως δὲ δευτέρᾳ ἀγέλῃ θηρίων καὶ τρίτῃ ἄλλῃ θῶων παρεμόνευσον ἓνα γευθῆσαι τὰ λείψανα τοῦ ῥινοκερώτους.

Ἐν τασούτῳ ὁλισθήσαντας τοῦ ὑπηρετοῦ τοῦ Κοῦμιγκ ἐγένετο κρότος ἀκουσθεὶς παρ' ἑνὸς τῶν λεόντων καὶ ἐλθὼν οὗτος πρὸς τὸν λάκκον ἐστάθη ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἠτοιμάσθη νὰ πῆσῃ κατὰ τῶν κυνηγῶν. Ἀλλ' ὁ θηριοκτόνος πυροβολήσας ἐν ἀκέρει, ἐπλήγωσεν αὐτὸν παρὰ πῶν ὤμων. Καὶ ὁ μὲν τραυματικῶς ἀρεῖς τρομερὸν βρυχηθμὸν ἐπισθοδρόμησεν, οἱ δὲ σύντροφοι αὐτοῦ καταπτοηθέντες ἐφυγον.

Τὴν ἐπιούσαν εὐρέθη ὁ λέων νεκρὸς εἰς αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅπου εἶχε καταφάγει τὸν ὑπηρετὴν.

ROBERTOS EMMET.

(Ἰνὴν. Ἰδε σὺλλὰξ 216.)

Ἡ ἀγγλικὴ ἐν Ἰρλανδίᾳ δεσποτεία, ὡς ἐφ' ἔβη πολλὰκις, ἐπὶ αἰῶνας ὑπῆρξε μακρὰ τυραννικὴ, τοσοῦτον πλέον μισητὴ, ὅσον ἐδανείζετο τύπον ἐλευθερίας. Ὁ καθολικὸς λαὸς πάντῃ δουλὸς ὑποταγμέντος εἰς δεσποτικῶς νόμους, στεροδύνας

αὐτὸν οὐ μόνον πολιτικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν πρῶτων δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, εἶχε φάντασμα ἀντιπροσωπικῆς κυβερνήσεως. Καὶ τοιαύτη ἦτο ἔτι, ὅτε ἠμαρξεν ὁ Ρόμπερτος Ἐμμετ, ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ κατάστασις τοῦ δυστυχοῦς ἐκεῖνου τόπου (1). Τὸ διαμαρτυρούμενον Παρλαμέντον τῆς καθολικῆς Ἰρλανδίας ἐδραμεν ὡς φρουρὰ ἐν τόπῳ κατακεκτημένῳ. Συγκείμενον ἐκ βουλῆς Λόρδων καὶ βουλῆς Κοινοτήτων, ὧν ἡ διακρίσις δὲν εἶχε παρὰ τοῦ νόμου ἰσχυμένον τέρμα, ἦτο πράγματι διαρκῆς τις συνοδὸς δικτατόρων, διοικούντων ἐν ὀνόματι ξένων δυνάμεων. Πᾶσαν δὲ εἶχεν ἐλευθερίαν πρὸς τὸ καταπιεῖν κατὰ θέλησιν τὸν λαόν, ὅν οἶωνεὶ ἀντεπροσώπουεν· ἀλλὰ καὶ ἐν ἐλαγίστῃ ἀντιπολιτεύσει, ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις, ἡ διὰ βικίων μέτων ὑπευθύνειν ἀμέσως αὐτῷ τῇ ὑπαταλῇ κατάστασιν του, ἡ ἠγόραζε τὰς ψήφους του δι' ἀκκαταπύστου διαφθορῆς. Τὸ Παρλαμέντον, ἡ δικαιοσύνη, ἡ διαίτησις, τὸ πᾶν ἦτο ἐν Ἰρλανδίᾳ ὄντων, ὡστε οὐδ' ὁ διαμαρτυρούμενος Ἰρλανθὸς ἦτο ἐλευθερότερος τοῦ συμπατριώτου του καθολικοῦ. Ἐποκείμενος, ὡς καὶ αὐτὸς, εἰς ξένην Δύναμιν, εἶξ ἢς οὐτε δικαιοσύνην ἀλλ' οὐδ' εὐσπλαγγίαν ἠλπίζεν, ἐσπυροῦσε τὴν εὐνοίαν τῶν κυρίων του, διὰ τῆς προδοσίας τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου του. Δουλὸς καὶ τύραννος ἐν τρυφῇ, καθίστατο ὄργων ἐκείνων καταπιεζὼν τοὺς ἄλλους. Ὅλον αὐτὸ τὸ οἰκοδόμημα τῆς τυραννίας, μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐπέφετο δι' ἀντιβασιλείας, ὅστις, μὴ μένων σχεδὸν ποτὲ ἐν Ἰρλανδίᾳ, ἠγνόει τὸν τόπον ὃν ὤρειλε

(1) Ὅλιγα τινὰ παραδείγματα τοχῆως ληφθέντα ἀρκούσιν ὅπως κινήσῃ τοὺς νόμους, ὅστις καταπιεζὼν τότε τὸν Ἰρλανδικὸν λαόν, οἱ καθολικοὶ οὐ μόνον ἀπεκλείοντο πάσης ἀστυκῆς καὶ πολιτικῆς θέσεως, ἀλλ' ἦτο ἀπαγορευμένον εἰς καθολικὸν νὰ φέρῃ ὄπλα πρὸς ἰδίαν ὑπερηκόσιν· ὅστις τὴν προσέβαλε καὶ διέρηκε τὰ πράγματά του κατ' ὁδὸν εἰς οὐδμίαν ὑπέκειτο τιμωρίαν. Δυνάμει νόμου τινὸς περὶ ψευδοῦς κατακεκολλητοῦ, ὁ καταγγέλλων καθολικὸν ἐνέκαθίστατο ἀμέσως κἀτοχὸς τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Ἦτο ἀπαγορευμένον εἰς τοὺς γονεῖς νὰ δευθύνωσι τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των, καὶ εἰν τὸ τέκνον ἠρῆτο ἐν πίστιν του, ἐκκληρονόμεναι πάραυτα τὴν πατρικὴν περιουσίαν. Ἦτο ἐπίσης ἀπαγορευμένον εἰς τὸν καθολικὸν νὰ κατέχη δυνάμει ἀγορῆς ἢ κληρονομίας γαίας, κτλ, κτλ. Κατὰ τινὰ ἐπίσημον διακήρυξιν τοῦ πατρῶου τῆς βουλῆς τῶν Λόρδων, γινωσκόμενῃ ἐν κλήρει συνιδρύσει (1760), ἡ ὑπάρξις τῆς μεγάλης ἰθυιακῆς πλειανοψηφίας δὲν ἀνεγνωρίζετο ὑπὸ τοῦ νόμου, καὶ δὲν ἐκέρτετο ἢ ἀπὸ τῆς ἀνοχῆς τῆς κυβερνήσεως. Περὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς ἀγγλικῆς ἐν Ἰρλανδίᾳ διοικήσεως, ἀνάγνωθε τὸ σύγγραμμα τοῦ Guizot de Beaumont « Περὶ τῆς κοινωνικῆς, πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς Ἰρλανδίας, » καὶ Life of Curran by his son.

Κετὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτῶν τῶν καθ' ἡμᾶς Ἀγγέλων, εἰ εὐλερνεστέροι θεομακαταί τῆς Ἀγγλίας ἀναγκάζονται νὰ καταδικάσωσι τὴν προεφάν πολιτικὴν αὐτῆς. Περὶ τούτου ἀνάγνωθε τὸ Harwood « τὸ Irish-Rebellion, Past and present policy of England towards Ireland, par Groville.

« Ὁμίλησεν περὶ τῆς Ἰρλανδίας εἰς Ἀγγλον, λέγει παρ' ὁ Σ' ἐνὶ σ' μὲν, καὶ θέλει πᾶρυσά ἰδοὶ ἐπὶ λαλεῖ πρὸς βλακῆ ἢ κακοῦργον »